

[H. F. Ulrichsen.]

for Gymnasiet, Mellemskolen, opretholde en vis Standard.

Det er efterhaanden blevet saaledes, at Forældrene ønsker, at alle Børn skal ind i Mellemskolen, derved er Folkeskolen blevet i allerhøjeste Grad udvandet; hvis man yderligere nedsætter Kravene i Mellemskolen, vil det betyde, at Folkeskolen bliver en ren Sinkeskole, og det vil betyde, at der ikke er Spor af Grundlag for Kravet om en saakaldt praktisk Mellemskole. Det Krav, der stilles til Studenterne og Eleverne ved de højere videnskabelige Læreanstalter om, at de skal være i Besiddelse af dog et vist Lavmaal af Evner, saaledes at de ikke stoppes midt paa deres Bane ved en eller anden Overgangseksamen, er et Krav, synes jeg, der med naturlig Konsekvens fører til, at der stilles ordentlige Krav fra Mellemskolens Side, ellers maa man komme til en Begrænsning paa et senere Tidspunkt, svarende til den, vi delegerede ved den interparlamentariske Kongres i Paris for nylig i hvert Fald ikke var særlig glade ved, og som gik ud paa at imødekomme et Ønske fra forskellige Lande om en stærk Begrænsning af Antallet af studerende ved de højere Læreanstalter.

Med Hensyn til Arbejdet i Mellemskolen vil jeg gerne tilføje, at jeg er meget lidt fornøjet med den ellers fornuftige københavnske Skoledirektørs Udtalelse om, at Matematik burde væk fra Mellemskolen. For det første er det min Erfaring, at Matematik aldeles ikke er vanskelig for Mellemskolebørn, det er saamænd ikke den højere Matematik, de lærer, og med den store Interesse for tekniske Fag er det naturligt, at Mellemskolens Børn faar noget matematisk Begreb; Matematik er jo et Fag, der træner Hjernen, og i vor Tid, hvor man lægger saa megen Vægt paa Træning af Legemet, er det naturligt, at man ogsaa lægger nogen Vægt paa Træning af Hjernen. Der er visse Lærefag, hvor jeg synes, man er kommet alt for langt ned med Kravene; for at tage et Eksempel lærer Nutidens Skolebørn saa lidt i et Fag som Geografi, at den almindelige unge Avislæser ikke er i Stand til at følge med i, hvad der sker ude omkring i Verden, og skønt de har gennemgaaet Mellemskolen, ja, endda taget Realeksamen, aner de ikke Navnene paa en hel Række af de Stater, de lærer om, og for en Række andre Staters Vedkommende lærer de kun nogle ganske almindelige banale Klicheer, de kender ikke engang de vigtigste Byer og faar overhovedet kun meget lidt at vide om Erhvervsgeografi,

om de økonomiske, politiske og historiske Forudsætninger for den Verden, de Dag for Dag skal beskæftige sig med gennem Pressen.

Men det er for øvrigt ikke alene til Skoleelever, Kravene Gang paa Gang slækkes og nedsættes, det sker ogsaa undertiden for dem, der skal undervise Ungdommen. Jeg skal nævne en tragikomisk Affære fra Den handelsvidenskabelige Læreanstalt, hvor man ikke var i Stand til at finde en Lærer, som opfyldte de nødvendige videnskabelige Krav. Til Trods for at Læreanstaltens Titel er „handelsvidenskabelig“, maatte man til et bestemt Professorat tage en Mand, der efter almindelig Opfattelse ikke ejede blot en Del af de videnskabelige Kvalifikationer, der maa siges at være nødvendige for at være Lærer ved en saadan Anstalt.

Jeg har hørt — jeg var ikke selv til Stede den Dag —, at man under Finanslovsforslagsbehandlingen har drøftet visse Problemer vedrørende Københavns kommunale Forfatning. For saadan noget som en 15—16 Aar siden beskæftigede jeg mig med Problemet Stor-Københavns Forfatning og skrev nogle Artikler paa Basis af Erfaringer fra det saakaldte Gross Berliner Zweckverband, nogle Artikler, som gav Anledning til en Diskussion i forskellige Blade. Det var min Opfattelse, at det naturlige var at naa til et nært Samarbejde mellem København og de omliggende Kommuner. Jeg opstillede dengang som et naturligt Maal at faa Overpræsidentens Post og Stiftamtmandens Post for København slaaet sammen og faa Københavns Amt sammen med Stor-Københavns Kommuner behandlet som en Enhed for en Række Spørgsmaals Vedkommende, idet jeg fandt det naturligt, at Gl. Roskilde Amt blev lagt under et af de andre Amter her paa Sjælland. Ved et saadant intimt Samarbejde mellem Stor-København og den nærmeste Omegn, den Omegn, man nu betragter som en trafikalt Enhed, vilde man naa til et meget bedre Samarbejde, for saa vidt vedrører byplanmæssige, trafikale og tekniske Spørgsmaal, Politi, Brandvæsen, Kloakering, Rensning af omliggende Farvande o. s. v. Det var ogsaa muligt, et saadant rationelt Samarbejde mellem de i Københavns Amt liggende Kommuner, saaledes at der var blevet et virkeligt Fællesskab mellem dem, vilde have friet os for en Del af det, der senere er kommet gennem Udligningslovene; der er ingen Tvivl om, at man paa en langt lettere og mere rationel Maade havde kunnet løse de Problemer, hvis man havde